

Proroctwa i *Pismo Święte*

Tekst biblijny: 2 P 1,16-21

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie, że *Pismo Święte* jest autorytatywnym Bożym źródłem poznania woli Bożej i zbawienia w Jezusie Chrystusie.

Odczucie: Odkrycie obiektywnego objawienia Chrystusa w *Piśmie Świętym* jako lepszego źródła wiary i nadziei niż wszelkie subiektywne doświadczenia, jakie możemy osiąść.

Działanie: Stawianie *Pisma Świętego* na pierwszym miejscu w naszym życiu jako światła jaśniejącego w ciemności.

Plan nauczania:

I. Poznanie: Słowo prorockie bardziej potwierdzone.

A. Do czego porównał Piotr słowo prorockie jako pewniejsze?

B. Co czyni słowo prorocze obiektywnym i wiarygodnym jako światło w ciemności?

II. Odczucie: Ryzyko subiektywnych doświadczeń.

A. Jak Piotr wyraził swoją pewność osobistego doświadczenia z Jezusem?

B. Jakie niebezpieczeństwo wiąże się z poleganiem na własnym doświadczeniach?

III. Działanie: Zaufanie Bogu i Jego Słowu.

A. Dlaczego powinniśmy bardziej ufać Słowu Bożemu niż naszym subiektywnym doświadczeniom?

B. Co, według Piotra, powinniśmy rozumieć „przede wszystkim”? Jaka jest natura procesu objawienia i natchnienia opisanego w w. 21?

Podsumowanie: Piotr powołuje się na swoje doświadczenia z Jezusem jako wiarygodną podstawę świadectwa mocy i powtórnego przyjścia Jezusa. Jednak oświadcza, że prorocze Słowo Boże jest pewniejsze niż subiektywne osobiste doświadczenia, gdyż pochodzi od Ducha Świętego.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 2 P 1,20-21

Klucz duchowego rozwoju: Jako ludzie mamy skłonność pokładać ufność w naszych doświadczeniach i dowodach uzyskiwanych przy pomocy zmysłów. Ta skłonność jawi się nam jako wiarygodna, a nawet racjonalna i naukowa. Obserwacje są podstawą empirycznej nauki. Jednak nasze zmysły mogą nas zwodzić. Po odwołaniu się do swojego osobistego przeżycia jako dowodu prawdziwości przesłania ewangelii Piotr przechodzi stopień wyżej w hierarchii dowodów prawdy, oświadczając, że istnieje bardziej wiarygodna podstawa oceniania rzeczywistości i prawdy, a mianowicie prorocze Słowo Boże. Nie pochodzi ono z woli ludzkiej, ale z działania Ducha Świętego na umysł Jego sług.

Tylko dla nauczyciela: Żyjemy w epoce, która w oczach wielu uchodzi za wybitnie naukową. Jednak ta sama epoka charakteryzuje się wyjątkowym cynizmem co do możliwości ustalania prawdy obiektywnymi metodami. Środki, przy pomocy których prawda powinna być ustalana w naszych czasach, zostały ograniczone do metody empirycznej, z pominięciem niekontrolowanych czynników takich jak sfera nadprzyrodzona, a zatem wszystkie aspekty analizowanego przedmiotu usiłuje się przypisać czynnikom naturalnym zbadanym w ściśle określonych warunkach przez wielu obserwatorów na przestrzeni czasu celem uzyskania spójnych rezultatów. W wielu dziedzinach, w tym w religii, nie sposób dojść do konsensusu od długiego czasu, a zatem panuje cynizm w kwestii możliwości uzyskania pewnego rezultatu przy pomocy tej metody. Wskutek tego impasu powstał postmodernizm zaprzeczający istnieniu jakiegokolwiek absolutnej prawdy czy jakimkolwiek metanarracjom, które mogłyby cokolwiek w pełni wyjaśnić. Osobiste doświadczenia stały się podstawą prawdy, a wszelka prawda stała się subiektywna i relatywna wobec doświadczenia. Jak przesłanie Piotra odnosi się do kwestii ustalania prawdy?

Wstępne zadanie i dyskusja: Poproś uczestników lekcji, by przeczytali 2 P 1,16-18 i Mt 16,27—17,8. Omówcie dowody podane przez Piotra na prawdziwość jego twierdzeń o Jezusie. Dlaczego Piotr miał prawo powołać się na własne doświadczenie jako dowód, iż nie głosi zręcznie zmyślonych bajek? Jak Piotr odróżnił to doświadczenie od czegoś, co mógł sobie po prostu wyobrazić?

Etap 2 - Badanie

Tekst biblijny: 2 P 1,16

Tylko dla nauczyciela: Piotr bezpośrednio przeciwstawia się sceptycyzmowi w kwestii autentyczności i autorytetowi jego nauczania, nie tylko w jego czasach, ale także naszych. Dzielił się on z wierzącymi nie zręcznie zmyślonymi baśniami, ale własnym autentycznym doświadczeniem. Można byłoby się spodziewać, że to twierdzenie wystarczy, by potwierdzić prawdziwość jego świadectwa jako autora listu, ale dla sceptyków twierdzenie to mogłoby ono mieć odwrotny skutek. Twierdziliby, że autor po prostu usilnie stara się dowieść, że jest tym, za kogo się podaje. Widzieliby w tym raczej przesłankę, że autorem listu nie jest apostoł Piotr, ale ktoś zupełnie inny. Ci sceptycy kwestionujący autorstwo listu nie widzą samych siebie w 2 P 3,3 jako szyderców kierujących się złymi pragnieniami i przeczącymi prawdzie Słowa Bożego. Jakże często zachowujemy się jak ci sceptycy nie widzący zastosowania *Pisma Świętego* w naszej sytuacji?

Komentarz biblijny

I. Bardziej wiarygodne świadectwo (przeczytaj 2 P 1,19).

Pomimo wiarygodności swego naocznego świadectwa Piotr powołuje się na jeszcze bardziej wiarygodne świadectwo, które nie może zawieść. Dowody przedstawione naszym zmysłom mogą nas wprowadzić w błąd i czasami tak się dzieje. *Pismo Święte* wielokrotnie ostrzega nas, byśmy nie pozwolili naszym zmysłom wywieść nas w pole (Mt 7,15; 24,24; 2 Ko 11,13-14; 2 Te 2,9-10; Ap 13,13-14).

Iluzjoniści zarabiają na życie robiąc sztuczki oszukujące zmysły, ale szatan to największy sztukmistrz. Dokonuje zwodniczych znaków i cudów, zazwyczaj przez tych, którzy poddali się jego twierdzeniom. Piotr, świadomy ryzyka związane z podążaniem za zmysłami, zaleca bezpieczniejsze źródło poznania prawdy. Słowo Boże jest jedynym źródłem prawdy zupełnie bezpiecznym i wiarygodnym. Tak więc „dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrzienka w waszych sercach” (2 P 1,19).

Do przemyślenia: „Dzień” to wyraźne nawiązanie do oczekiwanego „dnia Pana” (2 P 3,10) lub „dnia Boga” (2 P 3,12), zwanego także „dniem sądu” (2 P 2,9; 3,7) i „dniem nawiedzenia” (1 P 2,12). Jest to dzień powtórnego przyjścia Jezusa. „Jutrzienka” oznacza samego Jezusa. W Ap 22,16 mówi On: „Jam jest (...) gwiazda jasna poranna”. „Gwiazda poranna” bierze swoją nazwę od tego, że jest najjaśniejszą „gwiazdą” na porannym niebie, ostatnim światłem nocy gasnącym z nastaniem dnia. Astronomowie zidentyfikowali gwiazdę poranną jako planetę Wenus, ale w znaczeniu symbolicznym Jezus przypisuje sobie ten tytuł. Gwiazda Poranna w pełni wszędzie w naszych sercach, gdy nastanie dzień. Co czynimy, by przygotować się na wejście Gwiazdy Porannej w naszych sercach?

II. Pochodzenie proroczego słowa (przeczytaj 2 P 1,20-21).

Piotr rozpoczyna werset 20 słowami: „Przede wszystkim to wiedźcie...”. Jego adresaci jak nic innego powinni zrozumieć wyraźnie to, że podstawą ich ufności jest prorocze Słowo Boże. Nie powstało ono z woli ludzkiej, ale „wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym” (2 P 1,21). Piotr mówi tu o inkarnacyjnym objawieniu, w którym Boże przesłanie zostało powierzone ludziom jako sposób objawienia Bożych myśli przez działanie Ducha Świętego. Inicjatywa i przesłanie należą do Boga. To On jest odpowiedzialny za treść i jej przekazanie.

W kwestii ludzkiego elementu w *Piśmie Świętym* Ellen G. White wyjaśnia: „Biblia została napisana przez natchnionych ludzi, ale nie jest to Boży sposób myślenia i wyrażania się. Jest to ludzki sposób. Bóg nie jest przedstawiony jako pisarz. Często mówi się, że takie wyrażenia nie pasują do Boga. Jednak Bóg nie umieścił się w słowach, logice i retoryce występującej w Biblii. Pisarze Biblii byli Bożymi pisarzami, a nie jego piórem” (Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. I, Warszawa 2010, wyd. I, s. 22). A następnie dodaje: „To nie słowa Biblii są natchnione, ale ludzie byli natchnieni. Natchnienie nie działa na słowa i wyrażenia, ale na samego człowieka, który pod wpływem Ducha Świętego zostaje napelniony myślami. Natomiast słowa noszą piętno indywidualnego umysłu. Boski umysł nie odzwierciedla się bezpośrednio w doborze słów. Boski umysł i wola zostają połączone z ludzkim umysłem i wolą, w ten sposób wypowiedzi człowieka są Słowem Bożym” (tamże).

Do przemyślenia: Jak pewni możemy być udziału boskiego czynnika w powstaniu przesłania *Pisma Świętego*?

Pytania do dyskusji:

1. Czego uczy się z naszych doświadczeń z Bogiem i Jego obietnic? W jaki sposób potwierdzają one naszą ufność do Niego? Dlaczego możemy, a nawet musimy, zawsze ufać Bogu bardziej niż własnym zmysłom?
2. Co sprawia, że prorocze Słowo jest tak bardzo godne zaufania? Jak historia wypełniających się proroctw pomaga nam ufać w wiarygodność Słowa Bożego?

Etap 3 - Zastosowanie

Pytania do przemyślenia:

1. Dlaczego postępujemy nieraz tak, jakbyśmy nie ufali *Pismu Świętemu*? Jak możemy odeprzeć tę pokusę?
2. Jeśli żadne proroctwo *Pisma Świętego* nie powstało na podstawie własnej interpretacji proroka, jaka jest bezpieczna metoda odkrywania znaczenia *Pisma Świętego* zamierzonego przez Boga?

Zadanie: Przeczytajcie razem 2 Tm 3,14-16. Omówcie postawę zrozumienia *Pisma Świętego* przez Tymoteusza według apostoła Pawła oraz wartość właściwego zrozumienia *Pisma Świętego* dla wszystkich wierzących.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Z przekonaniem mówimy o znaczeniu wiary w zbawienie. Ale potrzebujemy czegoś więcej niż tylko intelektualnego wierzenia czy zrozumienia pewnych prawd i elementów rzeczywistości. W Jk 2,19 czytamy, że nawet demony wierzą w Boga, ale to wierzenie ich nie zbawia. Jakub twierdzi, że wierze muszą towarzyszyć właściwe działania (Jk 2,14-17). Lepszym słowem niż „wierzenie” czy „wiara” jest „zaufanie”. Zaufanie oznacza nie tylko intelektualną akceptację pewnej rzeczywistości, ale także gotowość działania opartego na przekonaniu, że Bóg wie, co jest najlepsze. On objawiał w swoim Słowie swoją wolę wobec nas i uzdolni nas do dokonania Jego woli, jeśli szczerze będziemy pragnęli ją czynić.

Zadanie: Sporządźcie listę proroctw biblijnych, które się wypełniły i zanotujcie dowody na ich wypełnienie. Omówcie ufność, jaką możemy pokładać w *Piśmie Świętym* i dzielić z innymi - ufność opartą na dowodach, które świadczą, że Bóg wie wszystko i zna przyszłość, a zatem możemy ufać Mu i Jego planowi dla nas.